

Son Nefes

Gözlerimi kapatamıyorum. Kaydettiğim görüntüler sensörle birlikte gözlerim ve göz kapaklarımın arasına da kaydolmuş. Kapattığım anda kayıt devam ediyor.

Önceki gün Dokuz8Haber'in yurttaş gazeteciliği eğitimi için Videoaktivizm atölyesi vermiştim. Ankara'ya gelme sebebim buydu. Amacımız dünkü eğitimi pratiğe dönüştürmek, Barış Mitingi üzerine keyifli bir videoröportaj hazırlamaktı. Hazırladığımız video barış değil katliam videosu oldu.

Miting alanına Gar Meydanı'ndan girdik. Arkadaşlarımdan ayrılıp çekime başladım. İlk bombanın patladığı yerde 10-15 dakika çekim yaptıktan sonra başka neler çekebileceğime bakındım ve Sıhhiye yönüne yürümeye karar verdim. 40-50 metre gittikten sonra Türk Tabipler Birliğinin doktorlarını gördüm. İçlerinden biriyle röportaj yaptım. Konuştuğum doktor Suruç Katliamı'nda orada olan birisiydi. Suruç'u ve bombayı anlattığı konuşması bittiği anda patlama sesi duyuldu. Hemen o yöne doğru koştum. Bombanın patladığı yere giderken yolda can çekişen iki kişi gördüm. İlk gördüğümde kadının gözleri açıktı. Kalp masajı yapılıyordu. Yaklaşık 10 dakika sonra gözleri kapandı. İşte bu fotoğraf kadının öldüğü ilk anın fotoğrafıdır. Bundan önceki fotoğrafımda kadının gözleri açık ve bana yani bize bakıyordu. İlk kez bir insanın can verişine tanıklık etmek durumunda kaldım.

Bombanın patladığı noktaya geldiğimde dehşetin boyutunu farkettim ve panik halinde çekime başladım. Çoğunlukla video kaydı yaptım. Burada da birçok kişinin son anlarına tanıklık ettim. Aradan 20-30 dakika geçmesine rağmen hala hiç ambulans yoktu. Etraftaki polisler halk tepki gösterince polis biber gazı attı. Gaz kokusunu aldığımda hala kalp masajı yapılan onlarca kişi vardı. Gözleri açık bize bakıyorlardı. Son nefeslerinde ciğerlerine çektikleri hava kimyasal gazdı!

Canlı bombayı yakalamak için kendini patlatmasını bekleyen bu devlet, insanlar ölmesin demek için mitinge gelen vatandaşlarını paramparça etti, ciğerlerinde kimyasal gazla gönderdi ölüme.

Fatih Pınar

